

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: O. E., narozený dne „X“,
bytem „X“,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** v řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 8. 2020, č. j. 75 Ad 3/2019-59, **právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 11. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2018, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 3. 10. 2018, č. j. „X“, podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím k článku 46 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 byl žalobci od 20. 9. 2018 snížen invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod II. stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov ze dne 6. 8. 2018 již žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

není invalidní pro invaliditu III. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 %.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že se podle jeho názoru jedná o přísné rozhodnutí. Dále v žalobě shrnul svůj zdravotní stav, který dle jeho názoru odpovídá invaliditě III. stupně, neboť je po operaci pravé kyčle, která se podle jeho názoru nepovedla na 100 %, protože trpí bolestmi, dále trpí tzv. „ústřelem“, neboli prasklými zády, které se projevuje 4-5x ročně už 25 let tak, že týden chodí v ohnutém stavu, dále trpí bolestmi kloubů. Péče o jeho osobu a jeho zvířata mu trvá cca 4 hodiny, pak už nemůže došlápnout a musí si sednout nebo lehnout.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení s tím, že lékařský posudek vypracovaný pro námitkové řízení shledává úplný, objektivní a přesvědčivý. Dále uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Ústní jednání

4. Žalobce u jednání soudu dne 3. 8. 2020 uvedl, že od 30 let má každý rok 4-5x zničená záda tak, že se nemůže narovnat, musí používat přístroj proti apnoe, má vyměněnou kyčel, ale operace se nepodařila, a proto má jednu nohu kratší, což u něj vede k dalším problémům s páteří. Žalobce dále uvedl, že považuje za nespravedlivé, že mu je počítána pouze jedna nemoc, ačkoliv právě kumulací různých onemocnění u něj dochází k tolika problémům. Žalobce doplnil, že by mu měl být přiznán invalidní důchod pro III. stupeň invalidity, což by vyřešilo jeho palčivé finanční problémy, když ho podle jeho názoru někdo těžko zaměstná, protože vydrží chodit max. 4 hodiny a pak si musí sednout nebo lehnout. Závěrem uvedl, že náhradu nákladů soudního řízení nepožaduje.
5. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 29. 2. 2019 a žádala zamítnutí žaloby.
6. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 8. 2019 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 8. 2019.
7. Při dalším jednání dne 19. 4. 2021 žalobce uvedl, že na jeho zdravotním stavu se nic nezměnilo. Jeho potíže jsou naopak ještě horší. Má potíže jak s kyčlí, tak s páteří. Zároveň je po operaci ramene v důsledku úrazu. V současnosti je na úřadu práce a musel si vzít půjčku, aby nějak vyřešil svoji tíživou finanční situaci. Nyní si bude muset vzít další půjčku, ale neví, jak ji bude splácet. Nezbyvají mu peníze ani na jídlo, a proto chodí na faru, kde dostává jídlo zdarma. Žalobce si zkoušel najít práce i přes úřad práce, ale neúspěšně. Našel si brigádu spočívající v tom, že opravoval kamiony, avšak postupně šlo o práci fyzicky náročnou, při které navíc spadl ze žebříku a poranil si koleno. Již další pokusy o najít práce nedělá, neboť je situací znechucen. Částka 14 000 Kč jako invalidní důchod ve 3. stupni byla sotva na vyžití, z 10 000 Kč již nelze řádně vyžít.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. Pověřená pracovnice žalované k věci při tomtéž jednání uvedla, že v řízení o invalidní důchod se posuzuje dopad nemoci na pracovní schopnost a není možno zohlednit ani finanční, ani sociální situaci, jakkoliv je tíživá, neboť k tomu jsou jiné nástroje sociální politiky.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé „s. ř. s.“, která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Nejprve je nutno uvést, že Krajský soud v Ústí nad Labem ve věci již jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 3. 8. 2020, č.j. 75 Ad 3/2019-59, kterým žalobou napadená rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Soud postavil své rozhodnutí na tom, že bylo v řízení před soudem zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní pouze v I. stupni. Soud zrušil žalobou napadeného rozhodnutí, neboť nebyl úplně zjištěn skutkový stav.
11. Ke kasační stížnosti žalované Nejvyšší správní soud vydal rozsudek ze dne 20. 11. 2020, č.j. 6 Ads 256/2020-17, ve kterém uvedl, že závěry krajského soudu vybočily z rámce nastaveného žalobními body. Žalobce namítal, že je invalidní ve třetím stupni, otázku invalidity prvního stupně neučinil předmětem řízení. Krajský soud se touto otázkou tudíž vůbec neměl zabývat.
12. Na tomto místě soud podotýká, že v novém soudním řízení správním je soud podle ust. § 110 odst. 4 s. ř. s. bez dalšího vázán shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu uvedeném v jeho zrušujícím rozsudku.
13. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 12. 8. 2019, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobce dne 22. 11. 2018 dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov MUDr. J. P., CSc. ze dne 6. 8. 2018 je ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobce správný. Oba lékaři dospěli shodně k závěru, že u žalobce došlo k poklesu procentní míry pracovní schopnosti celkem o 50%, přičemž označili za Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., odd. B, položka 8b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).

15. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
16. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
17. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
18. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
19. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
20. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70% (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni
28. 11. 2018, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

21. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 22. 11. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
22. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 12. 8. 2019. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Chomutov pak komise dospěla k závěru, že na rozdíl od předchozích posudků byl pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 28. 11. 2018 pouze 45 %, což odpovídá invaliditě I. stupně. Komise zdravotní postižení žalobce zařadila do kapitoly XIII, odd. A, položky 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 2 této vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10 %, na celkovou výši 45 %.
23. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to středně těžké postižení svalové a kosterní soustavy.
24. Závěrem komise uvedla, že žalobce je schopen vykonávat obecně dělnické profese lehké až středně těžké, bez nutnosti celodenní chůze po nerovném terénu a v nepříznivých klimatických podmínkách.
25. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
26. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom na rozdíl od předchozích posudků dospěli k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 28. 11. 2018 činil 45 %, což odpovídá pouze invaliditě I. stupně a nikoliv žalovanou zjištěné invaliditě II. stupně nebo dokonce žalobcem tvrzené invaliditě III. stupně.
27. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

28. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že s ohledem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 28. 11. 2018 a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
29. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, neboť žalovaná správně uzavřela, že žalobce již není invalidní ve třetím stupni invalidity, a proto soud žalobu výrokem I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 odst. 2 a ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť rozhodující je konečný úspěch ve věci a žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 19. dubna 2021

7

75 Ad 3/2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)